

Către: **Comisia Parlamentară economie, buget și finanțe**

Nr. 43/23-EC din 09 iunie 2023

Ref.: *Proiectul de modificare a Legii concurenței 183/2012*

Asociația Businessului European (EBA) Vă adresează înalte considerațiuni și apreciază înalt oportunitatea de a participa la consultările publice lansate de Comisia Parlamentară economie, buget și finanțe pe marginea proiectului de modificare a Legii concurenței.

Legea concurenței este o lege de importanță majoră pentru economia țării, iar o autoritate de concurență independentă din punct de vedere operațional, dotată cu resurse umane și financiare adecvate, este o garanție esențială pentru protecția și stimularea concurenței. Chiar dacă salutăm intenția de a fortifica capacitățile instituționale ale Consiliului Concurenței, totuși suntem profund îngrijorați de modificările care se intenționează a fi făcute la Legea concurenței, care creează pericolul impactării negative atât a mediului de afaceri din Moldova, cât și a activității Consiliului Concurenței.

Situația economică actuală, circumstanțele regionale și financiare precare cu care se ciocnește întreaga societate, face ca intervenția în textul Legii concurenței în varianta propusă în Proiect să nu fie una oportună la această etapă. Amendamentele propuse la proiectul Legii concurenței în vederea transpunerii prevederilor Directivei (UE) 1/2019, nu transpun totalmente scopul propus de directivă și exprimă unele îngrijorări ale comunității de afaceri după cum urmează:

1. Cadrul normativ actual

Legislația concurențială națională este apreciată de Comisia Europeană ca fiind corespunzătoare în mare măsură reglementărilor europene. Astfel, în Raportul Analitic care a urmat Notificarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul Europei și Consiliul, Opinia Comisiei privind cererea de aderare a Republicii Moldova pentru calitatea de membru al Uniunii Europene¹, Comisia a menționat:

„În ceea ce privește politica de concurență și controlul concentrărilor, legislația Moldovei este în mare parte aliniată la acquis-ul UE. Legea concurenței reflectă în mare măsură dispozițiile TFUE cu privire la acordurile restrictive și abuzul de poziție dominantă. Legea concurenței de asemenea prevede monitorizarea ex ante a efectelor concentrărilor economice asupra concurenței care depășesc anumite praguri de cifră de afaceri, în mare parte în conformitate cu principiile Regulamentului UE privind concentrările economice. Moldova a adoptat o legislație secundară de punere în aplicare care prevede norme suplimentare, care vizează, în linii mari, respectarea acquis-ul UE. Este necesară o aliniere suplimentară pentru a reflecta pe deplin acquis-ul privind politica în domeniul concurenței. În ceea ce privește cadrul instituțional, Consiliul Concurenței este un organism independent cu competență exclusivă în domeniul politicii de concurență. Acesta este responsabil în fața Parlamentului și este finanțat de la bugetul de stat. Este un organism colegial format din cinci membri, numiți de Parlament pentru un mandat de cinci ani.”

2. Provocările Consiliului Concurenței la aplicarea Legii concurenței

Legea concurenței a fost o provocare pentru toți actorii care participă la activitatea economică în țara noastră. În lipsa unei culturi concurențiale, a cunoștințelor profunde de specialitate, a unei practici judiciare, noile concepte puse în aplicare prin Legea concurenței generau îngrijorări rezonabile referitor

¹ [SWD_2023_32_Moldova.pdf \(europa.eu\)](#)

la capacitatea mediului de afaceri de a înțelege și aplica corect Legea, precum și la capacitatea Consiliului Concurenței de a înțelege și trata corect practicile comerciale ale mediului de afaceri. Îngrijorările întreprinderilor erau în special fortificate de mărimea extraordinară a sancțiunilor pentru încălcarea Legii concurenței (până la 5% din cifra totală de afaceri) și de lipsa unor orientări clare cu privire la comportamentele care sunt interzise de Lege.

Situația precară legată de lipsa specialiștilor calificați în domeniul dreptului concurenței, care ar asigura o aplicare corectă a acestui domeniu multidisciplinar, extrem de complex, este actuală până în prezent. Instituțiile de învățământ din Moldova continuă să dedice ore extrem de infime pregătirii specialiștilor în acest domeniu. Practica juridică este neuniformă, iar deciziile Consiliului Concurenței adoptate până în prezent oferă direcționări insuficiente pentru ca întreprinderile de sine stătător să își poată construi comportamentele pe piață astfel încât să aibă siguranța că nu vor deveni subiecte ale investigațiilor concurențiale.

Lipsa specialiștilor calificați continuă a fi raportată de Consiliul Concurenței. Conform celui mai recent Raport privind activitatea Consiliului Concurenței, la 31.12.2021 Consiliul Concurenței dispunea de 72 de persoane, dintre care 3 demnitari publici, 65 de persoane care dețin statut de funcționar public (dintre care 48 cu atribuții de investigare și 16 cu atribuții administrative) și 4 persoane, care fac parte din personalul tehnic. Dintre aceste persoane, **30,6% dintre angajații Consiliului Concurenței pot fi calificați ca și "începători" având o vechime în muncă în cadrul autorității mai mică de 3 ani, iar 42,9% sunt în proces de formare profesională avansată, cu o vechime de muncă în cadrul autorității, cuprinsă între 3 și 5 ani. La personalul „calificat” și „înalt calificat”, pot fi atribuiți circa o treime (26,5%) din angajații autorității, care reprezintă nucleul ce asigură păstrarea memoriei instituționale, transmiterea experienței și cunoștințelor către ceilalți angajați**². Mai mult ca atât, Consiliul Concurenței a raportat printre provocările cu care s-a ciocnit în 2021 (i) insuficiența de personal calificat, manifestată prin gradul scăzut de ocupare a funcțiilor publice vacante, care se datorează, inclusiv nivelului de salarizare neconcordant complexității atribuțiilor și competențelor solicitate de activitatea ce urmează a fi desfășurată, (ii) deficit de dotări tehnice, cea mai mare parte din tehnica de calcul fiind învechită; (iii) condiții de muncă nesatisfăcătoare pentru desfășurarea activității în sediul nou al instituției. Înțelegerea noastră este că situația nu s-a îmbunătățit nici în 2023.

3. Modificări ce țin de transpunerea Directivei 2019/1 și alte modificări

Conform celor declarate în nota informativă, Proiectul vine să transpună Directiva (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficiente în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 11/3 din 14.1.2019. În același timp, observăm că Proiectul propune modificarea unor prevederi din Lege, care nu se regăsesc în Directivă, dar care, conform intenției declarate a autorului, vin să le ajusteze la normele europene.

Ca rezultat al transunerii Directivei, Proiectul propune, între altele, următoarele completări ale Legii concurenței, care sunt cele mai îngrijorătoare:

- (1) introducerea noțiunii de cifră mondială totală de afaceri reprezentând valoarea totală a vânzărilor de produse realizată de o întreprindere în cursul perioadei de gestiune, inclusiv la nivel mondial. Conform proiectului, cifra mondială totală de afaceri este asimilată:

² Raportul privind activitatea Consiliului Concurenței pentru 2021, pag. 101.

- a) cu suma veniturilor aferente dobânzilor și suma veniturilor neafereente dobânzilor, venituri din comisioane și profitul net din operațiuni financiare – pentru bănci, instituțiile care acordă împrumuturi;
 - b) cu valoarea totală a primelor brute subscrise, inclusiv de reasigurare – pentru societățile de asigurări;
 - c) cu venituri obținute din Republica Moldova – **în cazurile în care, din motive obiective, nu este posibilă determinarea cifrei mondiale totale de afaceri.**
- (2) stabilirea nivelurilor minime și maxime a amenzilor pentru încălcarea Legii concurenței, inclusiv majorarea (**de două ori!**) a pragului maxim a amenzilor de la 0.5% din cifra totală de afaceri la **1% din cifra mondială totală de afaceri**, pentru încălcarea normelor de procedură; și de la 5% din cifra totală de afaceri la **10% din cifra mondială totală de afaceri** pentru încălcarea normelor materiale;
- (3) stabilirea dreptului Conciliului Concurenței de a sancționa în baza Legii concurenței alte întreprinderi decât făptuitorul încălcării, în cazul:
- a) succesiunii legale sau economice, după cum aceste concepte sunt în mod incert definite în Proiect;
 - b) răspunderii întreprinderii-mamă pentru faptele filialei sale.

Suplimentar, Proiectul conține unele modificări care nu se regăsesc în Directiva (UE) 2019/1. În mod absolut inexplicabil sunt schimbate noțiunile din art. 4 al Legii concurenței, este schimonosită esența abuzului de poziție dominantă, este schimbată competența instanțelor de judecată la examinarea cazurilor de încălcare a Legii, precum și se interzice anularea deciziilor Consiliului Concurenței dacă acestea au fost adoptate ca urmare a încălcărilor de procedură. Carențele identificate în textul Proiectului sunt enumerate detaliat în sinteza din anexa la prezenta scrisoare.

Transpunerea Directivei 2019/1, precum și altor norme din acquis-ul comunitar trebuie efectuată cu luarea în considerație a specificului și gradului de pregătire a sistemului juridic și economic național și a faptului că suntem o economie mică, dependentă de investiții străine și aflată în afara pieței comune europene.. Or, piața Republicii Moldova nu este pregătită pentru înăsprirea răspunderii pentru încălcările Legii concurenței, în condițiile în care Legea concurenței deja prevede sancțiuni foarte aspre. Amenzile de până la 5% din cifra totală de afaceri sunt sancțiuni mari pentru întreprinderile din Republica Moldova, și nu se poate considera că acestea nu sunt suficient de proporționale și desuete pentru a justifica majorarea lor, inclusiv prin calcularea sancțiunilor din cifra mondială totală de afaceri. Riscul de achita o amendă de 10% din cifra **mondială** totală de afaceri în condițiile de incertitudine și inconsecvență în aplicarea legislației ar fi un factor descurajator major în luarea deciziei de a investi într-o economie mică ca cea a Republicii Moldova.

Transpunerea corectă, efectivă și eficientă al Directivei (UE) 2019/1 nu poate fi efectuată fără transpunerea art. 5 din Directivă, care prevede obligația statelor de a se asigura că " *autoritățile naționale de concurență dispun de personal calificat în număr suficient și au la dispoziție suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice care sunt necesare pentru îndeplinirea cu eficacitate a sarcinilor și pentru exercitarea cu eficacitate a competențelor lor*". Îndeplinirea efectivă a acestei cerințe, inclusiv în partea ce ține de asigurarea cu personal calificat în număr suficient, poate fi asigurată fie prin introducerea modificărilor și în alte legi (Legea privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar ș.a.), fie prin schimbarea modului de finanțare a Consiliului Concurenței.

Dorim să subliniem, că în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, unul dintre scopurile constituționale principale ale statului în raport cu antreprenorii este de a le crea un cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție. Legea concurenței vine să ofere protecție concurenței, precum și urmărește să o mențină și să o stimuleze. Întreprinderile din Republica Moldova nu au nevoie de sperietori suplimentare sub forma de amenzi exorbitante calculate din cifra mondială de afaceri. Întreprinderile din Republica Moldova au nevoie de condiții adecvate care ar stimula spiritul antreprenorial și concurența, care ar încuraja întreprinderile să investească în modele noi de business, de a colabora la crearea produselor noi, de a investi în inovație, cercetare și dezvoltare.

În asemenea circumstanțe, aprobarea modificărilor Legii concurenței în varianta propusă prin Proiect nu va stimula concurența, ci va descuraja întreprinderile de a investi și de a activa eficient.

Drept urmare, considerăm că, în procesul de armonizare cu normele și practicile concurențiale europene, accentul trebuie pus pe îmbunătățirea imperios necesară a capacităților instituționale ale Consiliului Concurenței, și nu pe înăsprirea răspunderii întreprinderilor, care și așa este aspră pentru condițiile de incertitudine existente. Considerăm că Proiectul nu poate fi promovat în versiunea care este actualmente propus pentru consultații publice. Soluțiile care ar permite consolidarea capacităților funcționale ale Consiliului Concurenței și sporirea efectivă a gradului de protecție a mediului concurențial urmează a fi determinate în urma efectuării unei evaluări externe ale activității acestei autorități.

Anexă: Sinteza propunerilor membrilor EBA la proiectul de lege privind modificarea Legii Concurenței

Cu înaltă considerațiune,

Mariana Rufa
Director Executiv

Document semnat electronic. Pentru verificarea semnăturii a se accesa: <https://msign.gov.md>

Ex: eugen.cozmulici@eba.md

Tel: 079188919

Anexă: Sinteza obiecțiilor și propunerilor

Nr.	Prevederea legală conform Proiectului	Modificarea propusă	Argumentare modificării propuse
1.	<p>Articolul 3 alin. (7)</p> <p>„Consiliul Concurenței aplică noțiunile din prezenta lege cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte instrumente de interpretare ale instituțiilor Uniunii Europene.”</p>	<p>A expune modificarea propusă la art. 3 alin. (7) după cum urmează:</p> <p>„Noțiunile conținute de prezenta Lege se aplică cu luarea în considerare a jurisprudenței aplicabile a Curții de Justiție a Uniunii Europene și de alte instrumente de interpretare ale instituțiilor Uniunii Europene. Consiliul Concurenței va asigura accesul la jurisprudența aplicabilă a Curții de Justiție a Uniunii Europene și la alte instrumente de interpretare ale instituțiilor Uniunii Europene pe pagina web a Consiliului Concurenței.”</p>	<p>Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene nu are aplicabilitate directă pentru Republica Moldova și nu are caracter obligatoriu pentru instanțele judecătorești din Republica Moldova.</p> <p>Astfel, pentru a asigura respectarea principiului previzibilității de aplicare și interpretare a normelor din Legea concurenței, luarea în considerare a jurisprudenței CJUE și a altor instrumente de interpretare ale instituțiilor UE trebuie să reprezinte o prerogativă atât pentru Consiliul Concurenței, cât și pentru alți participanți la raporturile juridice reglementate de Lege, inclusiv de instanțele judecătorești.</p> <p>Totodată, este necesar a se asigura accesul subiecților de drept din Republica Moldova la textele în limba română a hotărârilor și deciziilor CJUE precum și a instrumentelor de interpretare UE, pentru a se respecta art. 23 alin. (2) din Constituție, conform căruia statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.</p>
2.	<p>Articolul 4</p> <p><i>acord vertical</i> – acord sau practică concertată convenit(ă) între două sau mai multe întreprinderi care acționează fiecare, în sensul acordului sau al practicii concertate, la niveluri diferite ale lanțului de producție sau distribuție, și care se referă la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau</p>	<p>A expune definiția de acord vertical din art. 4 după cum urmează:</p> <p><i>acord vertical</i> – acord sau practică concertată convenit(ă) între două sau mai multe întreprinderi independente care acționează fiecare, în sensul acordului sau al practicii concertate, la niveluri diferite ale lanțului de producție sau distribuție, și care se referă la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau revinde anumite bunuri sau servicii;</p>	<p>A fost omis cuvântul „independente” din definiția acordurilor verticale. Acordurile verticale (la fel ca și acordurile orizontale) încheiate între întreprinderile dependente nu cad sub incidența Legii concurenței.</p>

	revinde anumite bunuri sau servicii;		
3.	<p>Articolul 4</p> <p>„întreprindere independentă – orice întreprindere, posibil formată din mai multe entități legale sau persoane fizice, care își stabilește politica de afaceri în mod autonom față de alte întreprinderi;”</p>	<p>De exclus sintagma „posibil formată din mai multe entități legale sau persoane fizice”.</p> <p>Astfel se propune definiția:</p> <p>„întreprindere independentă - orice întreprindere care își stabilește politica de afaceri în mod autonom față de alte persoane. ”</p>	<p>Sintagma „posibil formată din mai multe entități legale sau persoane fizice” creează confuzii. De asemenea, terminologia juridică națională nu folosește termenul de „entitate legală”, care înțelegem că este traducerea din engleză a „legal entity”. Totodată, credem că nu este oportună specificarea privind statutul juridic al membrilor/fondatorilor/asociațiilor/acți onarilor întreprinderii independente d, de vreme ce criteriul esențial al unei întreprinderi independente este gradul de autonomie față de alte persoane.</p>
4.	<p>Articolul 4</p> <p><i>politica de clemență</i> – un instrument privind aplicarea art. 5, pe baza căruia un participant la un cartel, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în acord, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de Consiliul Concurenței, furnizând în mod voluntar informațiile pe care acesta le are despre cartel și despre rolul său în cadrul cartelului și primind în schimb, printr-o decizie, imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel;</p>	<p>Înlocuirea cuvântului „cartel” cu „acord anticoncurențial”.</p> <p>Astfel se propune definiția:</p> <p><i>politica de clemență</i> – un instrument privind aplicarea art. 5, pe baza căruia un participant la un acord anticoncurențial, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în acord, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de Consiliul Concurenței, furnizând în mod voluntar informațiile pe care acesta le are despre acordul anticoncurențial și despre rolul său în cadrul acordului anticoncurențial și primind în schimb, printr-o decizie, imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în acordul anticoncurențial;</p>	<p>Conform art. 84 alin. (1) din Legea concurenței, clemența este recompensa acordată de Consiliul Concurenței pentru cooperarea întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi cu Consiliul Concurenței, în cazul în care acestea sînt sau au fost parte a unui <i>acord anticoncurențial</i>.</p>
5.	<p>Articolul 4</p> <p>„propunere de recunoaștere a săvârșirii încălcării legislației concurențiale – informarea în mod voluntar a Consiliului Concurenței de</p>	<p>Excluderea sintagmei „sau în numele unei întreprinderi”.</p> <p>Astfel se propune definiția:</p> <p>„propunere de recunoaștere a săvârșirii încălcării legislației concurențiale – informarea în</p>	<p>Propunerea de recunoaștere a săvârșirii încălcării legislației concurențiale de către o întreprindere poate veni doar din partea acestei întreprinderi, care acționează prin reprezentanții săi desemnați în mod corespunzător, și care își pot asuma obligații în numele acestei întreprinderi. Sintagma „sau în</p>

	<p>către o întreprindere sau în numele unei întreprinderi, care cuprinde recunoașterea participării sale la o încălcare legislației concurențiale sau renunțarea la a contesta această participare și asumarea responsabilității sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;”</p>	<p>mod voluntar a Consiliului Concurenței de către o întreprindere care cuprinde recunoașterea participării sale la o încălcare legislației concurențiale sau renunțarea la a contesta această participare și asumarea responsabilității sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;”</p>	<p><i>numele unei întreprinderi</i>” nu este necesară, iar folosirea acesteia ar putea crea confuzii cu privire la persoana care poate înainta o asemenea propunere în numele întreprinderii.</p>
6.	<p><i>reducerea amenzilor</i> – reducere a cuantumului amenzii care ar fi impusă în mod normal unei întreprinderi pentru săvârșirea unei practici anticoncurențiale cu scopul de a o recompensa pentru cooperarea sa cu Consiliul Concurenței în cadrul unei politici de clemență;</p>	<p>Excluderea sintagmei „în mod normal”.</p>	<p>Această sintagmă are un sens neclar.</p>
7.	<p>Articolul 4 introducerea definițiilor de „<i>succesor legal</i>” și „<i>succesor economic</i>”.</p> <p><i>Succesor legal</i> – persoana care preia drepturile și obligațiile unei alte întreprinderi, în urma achiziției acțiunilor sau părților sociale ale acesteia sau alte forme de preluare/continuare a activității.</p> <p><i>Succesor economic</i> – persoană care va fi trasă la răspundere pentru o încălcare comisă în trecut de o altă perioadă, deoarece a continuat activitatea economică a făptuitorului sa a preluat activele și există o</p>	<p>În Directivă definițiile <i>succesor legal și succesor economic</i> nu se regăsesc.</p> <p>Legislația Republicii Moldova de asemenea nu conține definiții de succesiune legală sau economică pentru formele de preluare a controlului prevăzute de art. 20 alin. (2) din Legea concurenței.</p> <p>Conform art. 20 alin. (2) din legea concurenței, modificarea de durată a controlului rezultă în urma:</p> <p>a) fuzionării a două sau mai multor întreprinderi independente anterior ori mai multor părți ale unor întreprinderi independente anterior; sau</p>	<p>De reformulat definiția de succesor legal și succesor economic, precum și norma care prevede răspunderea acestora (art. 72²), astfel încât răspunderea pentru continuarea activității să survină doar în cazuri excepționale.</p> <p>Conform practicii judiciare a CEJ, răspunderea succesorilor apare în cazuri excepționale în următoarele circumstanțe:</p> <p>(a) când întreprinderea care a comis fapta nu mai există la data adoptării deciziei de sancționare (<i>Cazul T-6/89 Enichem Anic v Comisia, para. 237</i>)</p> <p>(b) când întreprinderea care a comis fapta există la data adoptării deciziei de sancționare însă (i) activitatea economică anticoncurențială a fost transferată unei noi întreprinderi care aparține</p>

<p>continuitate economică între aceste două persoane.</p> <p>Pct. 58 propune introducerea unui articol nou 72² cu privire la amenda aplicată succesorilor legali și economici.</p>	<p>b) preluării de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare (părți sociale) sau active, fie prin contract ori prin alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor întreprinderi sau părți ale acestora, inclusiv prin crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome.</p> <p>Art. 205 din Codul civil prevede succesiunea de drept în cazul reorganizării persoanelor juridice, și determină cine este succesorul în caz de reorganizare prin absorbție, divizare, separare și transformare a persoanelor juridice. Aceste forme de reorganizare însă sunt mult mai înguste decât formele de preluare a controlului indicate în art. 20 din Legea concurenței.</p> <p>Definițiile date de proiect pentru „succesorul legal” și „succesorul economic” creează incertitudini cu privire la subiectul de drept succedat în special la modificarea de durată a controlului în cazul prevăzut de art. 20 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței – acesta este persoana care transmite controlul sau întreprinderea țintă asupra căreia controlul este preluat. De asemenea, nu este clar cum succesiunea legală sau economică se va aplica în cazul preluării controlului prin achiziționarea de active.</p> <p>Este adevărat că atât Directiva 2019/1 cât și jurisprudența ECJ recunoaște dreptul autorităților de concurență de a atrage la răspundere pentru încălcările</p>	<p>aceluiși grup (<i>Cazul C-511/11 Versalis SpA v Comisia, para. 52</i>), sau (ii) activitatea economică anticoncurențială a fost transferată unui operator nou în baza altor condiții decât condiții normale de piață cu intenția de a eluda răspunderea conform normelor concurențiale (<i>Cazul T-9/99 HFB v Comisia, para. 107</i>).</p> <p>Aceste circumstanțe urmează a fi dezvoltate și incluse în Legea concurenței.</p> <p>Totodată, considerăm necesară stabilirea unui termen tranzitoriu pentru intrarea în vigoare a acestor prevederi.</p>
---	--	---

		<p>normelor concurențiale a altor subiecți decât făptuitorul în cazul continuării activității economice. Această răspundere apare doar în cazuri excepționale, fapt care nu este specificat în proiect.</p>	
8.	<p>Articolul 11. Interzicerea abuzului de poziție dominantă (1) Este interzisă folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante pe piața relevantă. Aceste practici abuzive pot consta, în special, în:”</p>	<p>Se propune reincluderea sintagmei „ <i>în măsura în care aceasta poate afecta concurența sau leza interesele colective ale consumatorilor finali</i>”, după cum urmează:</p> <p>Articolul 11. Interzicerea abuzului de poziție dominantă</p> <p>(1) Este interzisă folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante pe piața relevantă în măsura în care aceasta poate afecta concurența sau leza interesele colective ale consumatorilor finali. Aceste practici abuzive pot consta, în special, în:</p>	<p>Este necesară menținerea în vigoare a versiunii actuale a art. 11 alin. (1) din Legea concurenței.</p> <p>În versiunea curentă a art. 11 alin. (1) din Legea concurenței, este interzisă folosirea unei poziții dominante pe piața relevantă <i>în măsura în care aceasta poate afecta concurența sau leza interesele colective ale consumatorilor finali.</i></p> <p>În lipsa unei definiții legale a abuzului de poziție dominantă, excluderea acestui criteriu de calificare care pune accent pe efectul real sau potențial al comportamentului unilateral anticoncurențial, va spori incertitudinea cu privire la limitele libertății contractuale a întreprinderii cu poziție dominantă. De asemenea, înlăturarea acestui criteriu poate duce la pierderea delimitării între comportamentele abuzive, sancționabile conform Codului civil, și cele sancționabile de Legea concurenței. În acest sens, înlăturarea criteriului „efectului” asupra concurenței și consumatorilor va spori riscul aplicării formale a normelor concurențiale, cu calificarea drept abuz de poziție dominantă a actelor care nu afectează real sau potențial concurența.</p> <p>Dorim să subliniem că schimbarea abordării formaliste de analizare a cazurilor de abuz de poziție dominantă, în abordare economică bazată pe efectele reale sau potențiale asupra concurenței pe care le poate avea un asemenea comportament, este în acord cu politica promovată de Comisie, după cum este reflectat și în Orientările privind prioritățile Comisiei în aplicarea art. 82 (102) din Tratat.</p>

			<p>Conform art. 5 din Orientări, în aplicarea articolului 82 (102) la practicile de excludere ale întreprinderilor dominante, Comisia se va concentra asupra acelor tipuri de practici care sunt cele mai prejudiciabile pentru consumatori. Consumatorii beneficiază de pe urma concurenței prin prețuri mai scăzute, o calitate mai bună și o alegere mai largă în materie de prețuri și servicii noi sau îmbunătățite. Prin urmare, Comisia își va orienta acțiunea pentru a se asigura că piețele funcționează în mod corespunzător și consumatorii beneficiază de pe urma eficienței și productivității care rezultă din concurența efectivă între întreprinderi.</p> <p>Conform art. 6 din Orientări, în activitatea sa de aplicare a normelor de concurență la practicile de excludere, Comisia pune accentul pe protejarea procesului concurențial pe piața internă și pe asigurarea faptului că întreprinderile care dețin o poziție dominantă nu își exclud concurenții prin alte mijloace decât concurența pe baza meritelor produselor sau serviciilor furnizate. În acțiunea sa, Comisia este conștientă că este important să fie protejată concurența efectivă și nu doar concurenții. Aceasta poate însemna și că acei concurenți care au oferte mai puțin interesante din punctul de vedere al prețului, calității și inovării vor ieși de pe piață.</p>
9.	<p>Articolul 54. autorii proiectului propun introducerea dreptului Consiliului Concurenței de a solicita și obține documente <i>fără a putea invoca protecția secretului de stat sau secretului profesional.</i></p> <p>Prevederea se regăsește și la art. 31/1 alin. (1) lit. e).</p>	De exclus dreptul Consiliului Concurenței de a solicita și obține documente <i>fără a putea invoca protecția secretului de stat sau secretului profesional.</i>	<p>Informațiile care beneficiază de un regim special de protecție în conformitate cu Legea cu privire la secretul de stat nr. 245-XVI din 27 noiembrie 2008 și Legea cu privire la avocatură nr. 1260-XV din 19 iulie 2022 urmează a fi în continuare protejate în conformitate cu prevederile date. Legea concurenței nu poate prevedea altfel. Prevederea contravine și standardelor practicii CtECO și argumentelor expuse de Comisia de la Veneția într-un aviz recent din 13 martie 2023, CDL-AD(2023)008, asupra legilor SIS, unde Comisia a subliniat:</p>

			<p>„56. În mod normal, avocații nu ar trebui să fie vizați în cadrul exercitării activității lor profesionale, iar dacă comunicările acestora în acest domeniu sunt colectate în mod accidental, acestea ar trebui distruse sub supravegherea unui organ extern de control” (a se vedea CtEDO, Klass și Alții c. Germaniei, Kopp c. Elveției, alin. 73-74, și Erdem c. Germaniei, alin.65.)</p>
10.	<p>Articolul 56. „(16) Comunicările dintre subiectul supus inspecției și avocatul acesteia, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare a subiectului supus inspecției, care are legătură cu obiectul investigației, nu pot fi folosite ca probă în cursul investigației desfășurate de Consiliul Concurenței.</p> <p>(17) Obligația de a proba îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(16) revine subiectului supus inspecției. Dacă subiectul supus inspecției nu dovedește caracterul protejat al comunicării, aceasta se sigilează și se ridică, în două exemplare. În procesul-verbal de inspecție se va stabili un termen în care subiectul supus inspecției urmează să remită probele și explicațiile de natură a demonstra caracterul protejat.”</p>	<p>De exclus propunerile din alin. (16) și (17).</p> <p>De păstrat redacția actuală a textului în privința dată.</p>	<p>Această redacție reprezintă o limitare și condiționare excesivă față de redacția actuală a art. 56 alin. (17), care prevede:</p> <p>„Obligația de a prezenta documente sau informații și dreptul de a ridica documente nu se aplică comunicărilor dintre avocat sau consilier juridic independent și client făcute în scopul și în interesul exercitării dreptului la apărare al clientului în cadrul procedurilor prevăzute de prezenta lege.</p> <p>Propunerile autorilor se referă exclusiv la procedura de inspecție și nu la toate procedurile prevăzute de lege (investigația la general, audierile, solicitări de informații). În plus, autorii leagă confidențialitatea comunicărilor cu obiectul investigației, însă Dispozițiile Plenului CC de inițiere a unei investigații sunt de obicei vagi cu privire la obiectul concret al investigației, ceea ce va îngreuna identificarea comunicărilor care țin nemijlocit de obiectul investigației. În plus – toate comunicările dintre client și avocat urmează să fie tratate cu confidențialitate, indiferent de obiectul investigației. În acest sens a se vedea practica CEDO și explicațiile Comisiei de la Veneția în Avizul din 13 martie 2023, unde Comisia a subliniat:</p> <p>„56. În mod normal, avocații nu ar trebui să fie vizați în cadrul exercitării activității lor profesionale, iar dacă comunicările acestora în acest domeniu sunt colectate în mod accidental, acestea ar trebui distruse sub supravegherea unui organ extern de</p>

			<p>control” (a se vedea CtEDO, Klass și Alții c. Germaniei, Kopp c. Elveției, alin. 73-74, și Erdem c. Germaniei, alin.65.)</p> <p>Alin. (17) propus de autori pune în mod nejustificat și neproportional în sarcina subiectului obligația de a proba îndeplinirea condițiilor de la alin. (16). Comunicările ar trebui să beneficieze de prezumția confidențialității, decât dacă sunt indicii care arată altfel. Mai mult, statul are obligația de a institui mecanisme de protecție a relației dintre client și avocat. Prin prevederea din alin. (17) se inversează orice prezumție, care afectează grav garanțiile fundamentale în exercitarea profesiei de avocat, confidențialitatea comunicărilor cu clientul.</p> <p>Deoarece alin. (16) în sine este contrar principiilor Europene și internaționale de protejare a confidențialității relației dintre client și avocat, prevederea din alin. (17) devine, <i>ab initio</i>, contrară acestor standarde.</p>
11.	<p>Articolul 67 alineatul (3): „(3) Pentru determinarea nivelului de bază al amenzi, ca bază de calcul se ia în considerare cifra de afaceri mondială totală realizată de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul anterior sancționării.”</p>	<p>Se propune completarea Articolului 67 alineatul (3) după cum urmează: „(3) Pentru determinarea nivelului de bază al amenzi Plenul Consiliului Concurenței utilizează valoarea vânzărilor de bunuri sau servicii, realizate de întreprindere, care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea în sectorul geografic relevant din teritoriul Republicii Moldova în ultimul an anterior sancționării în care întreprinderea sau asocierea de întreprinderi a realizat o cifră de afaceri. Atunci când sfera geografică a unei încălcări depășește teritoriul Republicii Moldova, Consiliul Concurenței poate estima valoarea totală a vânzărilor de bunuri sau servicii care au legătură cu încălcarea în sectorul geografic mai mare decât Republica Moldova.”.</p>	<p>Cifra de afaceri reprezintă indicatorul rezultatelor economico-financiare, care se stabilește de întreprinderile din Republica Moldova în conformitate cu standardele de contabilitate.</p> <p>Până în prezent, la calcularea cifrei totale de afaceri în scopurile prevăzute de art. 67 din Legea concurenței, întreprinderile ofereau Consiliului Concurenței informația privind veniturile din vânzări care se reflectă în “Raportul de profit și pierderi” din Raportul financiar (contul 611).</p> <p>Introducerea conceptului de „cifră mondială totală de afaceri” va duce la incertitudini cu privire la întinderea acestei noțiuni, la veniturile care urmează a fi incluse în aceasta, și la sfera geografică a veniturilor obținute de întreprinderi. În special, nu este clar cum se va calcula cifra mondială totală de afaceri la determinarea bazei de calcul a amenzi:</p>

			<p>- a unei întreprinderi rezidente, care este parte a unui grup multinațional;</p> <p>- a unei întreprinderi nerezidente, care nu are o prezență înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova.</p> <p>Conform pct. 18 din Orientări, atunci când sfera geografică a unei încălcări depășește teritoriul SEE (de exemplu în cazul cartelurilor mondiale), este posibil ca vânzările relevante ale întreprinderii în interiorul SEE să nu reflecte în mod adecvat ponderea fiecărei întreprinderi în încălcare. Acesta poate fi, în special, cazul acordurilor mondiale de împărțire a pieței.</p> <p>În astfel de circumstanțe, pentru a reflecta atât dimensiunea totală a vânzărilor relevante în SEE, cât și ponderea relativă a fiecărei întreprinderi în încălcare, Comisia poate estima valoarea totală a vânzărilor de bunuri sau servicii care au legătură cu încălcarea în sectorul geografic (mai mare decât SEE) în cauză, poate determina cota de vânzări a fiecărei întreprinderi participante la încălcare pe această piață și poate aplica această cotă vânzărilor totale ale aceluiași întreprinderi în interiorul SEE. Rezultatul se utilizează cu titlu de valoare a vânzărilor în scopul determinării cuantumului de bază al amenzii.</p> <p>Prevederile legislative aplicabile la nivel european stabilesc faptul că baza amenzii se individualizează prin referire la valoarea vânzărilor de bunuri sau servicii, realizate de întreprindere, care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea, în sectorul geografic relevant al SEE (pct. 13 din Orientările privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul art. 23 alin. (2) lit. A) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003.</p> <p>Este necesar de menționat că prevederile Orientărilor UE în materie de individualizare a amenzilor pentru</p>
--	--	--	--

			<p>practicile anticoncurențiale nu au aplicabilitate directă în Republica Moldova. Astfel, aceste prevederi urmează a fi transpuse în Legea concurenței.</p> <p>Introducerea prevederilor similare celor stabilite de Orientări, vor preîntâmpina situații în care la determinarea nivelului de bază al amenzii se va lua în calcul valoarea veniturilor întreprinderilor din același grup cu întreprinderea contravenientă, dar care nu au nici o legătură cu încălcarea.</p>
12.	-	<p>Se propune completarea art. 67 cu un nou alineat (6):</p> <p>(6) Făptuitorul este supus răspunderii și sancțiunilor pentru încălcările prevăzute de articolele 68 și 71 numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. O altă persoană decât făptuitorul poate fi atrasă la răspundere pentru încălcările prevăzute de art. 68 și 71 doar în condițiile stabilite de articolele 72¹ și 72² din prezenta Lege</p>	<p>În condițiile în care se intenționează instituirea răspunderii întreprinderii-mamă pentru faptele filialei sale, precum și a succesorilor legali și economici, este necesară stabilirea unor norme clare cu privire la caracterul personal al răspunderii pentru încălcările prevăzute de art. 68 și 71 din Legea concurenței, și excepțiile exprese de la acest principiu.</p> <p>Este de menționat că în conformitate cu practica Curții Europene de Justiție, autoritățile de concurență și instanțele competente în materie de concurență se confruntă cu probleme care nu sunt diferite de cele din materia dreptului penal și a căror soluționare poate ridica probleme delicate în privința protecției drepturilor fundamentale. Practicile anticoncurențiale au un caracter cvasipenal, din care rezultă că anumite principii care decurg din dreptul penal trebuie luate în considerare, și anume principiul răspunderii personale, cu care instanțele Uniunii s-au confruntat adesea până recent în cauzele având ca obiect practicile anticoncurențiale, și principiul <i>nulla poena sine culpa</i> (nicio pedeapsă fără vină). Chiar dacă în jurisprudența actuală Curtea nu a examinat încă în detaliu principiul <i>nulla poena sine culpa</i>, există totuși elemente care indică că Curtea consideră ca fiind evidentă aplicabilitatea acestui principiu la nivelul Uniunii.</p>

			<p>În Hotărârea Menarini Diagnostics împotriva Italiei din 27 septembrie 2011 (cererea nr. 43509/08, §§ 38-45), Curtea Europeană a Drepturilor Omului recunoaște, că o amendă aplicată de autoritatea italiană de concurență în cadrul procedurilor în materie de practici anticoncurențiale are un caracter penal în sensul articolului 6 paragraful 1 din CEDO.</p> <p>A se vedea în acest sens concluziile concluziile avocatului general Juliane Kokott prezentate la 28 februarie 2013 (Cauza C-681/11 Schenker și Co. AG și alții).</p> <p>Pentru a asigura respectării principiilor răspunderii personale și a <i>nulla poena sine culpa</i>, propunem includerea principiilor similare celor conținute în art. 6 din Codul penal, astfel încât răspunderea întreprinderii mame pentru fapta filialei, și răspunderea succesorilor legali și economici să reprezinte o excepție clară de la acest principiu.</p>
13.	<p>Articolul 72². Amenda aplicată succesorilor legali sau economici</p> <p>Dacă în cadrul întreprinderii ce a participat la săvârșirea unei încălcări a legislației concurențiale au avut loc modificări juridice sau organizatorice sau dacă întreprinderea a încetat să mai existe, Consiliul Concurenței atrage la răspundere succesorii legali sau economici ai întreprinderii date și aplică succesorilor legali sau economici amenzi pentru încălcarea legislației concurențiale.</p>	<p>Se propune reformularea propunerii de modificare după cum urmează:</p> <p>„Articolul 72². Amenda aplicată succesorilor legali sau economici Consiliul Concurenței poate atrage la răspundere succesorii întreprinderii care a săvârșit o încălcare prevăzută de art. 68 sau 72 a prezentei Legi în următoarele cazuri excepționale:</p> <p>(a) când întreprinderea care a comis fapta nu mai există la data adoptării deciziei de sancționare, iar succesorul a preluat activele făptuitorului și continuă activitatea economică a acestuia;</p> <p>(b) când întreprinderea care a comis fapta există la data adoptării deciziei de sancționare însă activitatea</p>	<p>Conform practicii judiciare a CJUE, răspunderea succesorilor apare în cazuri excepționale, ca excepție de la principiul răspunderii personale pentru faptele anticoncurențiale, în următoarele circumstanțe:</p> <p>(c) când întreprinderea care a comis fapta nu mai există la data adoptării deciziei de sancționare (<i>Cazul T-6/89 Enichem Anic v Comisia, para. 237</i>)</p> <p>(d) când întreprinderea care a comis fapta există la data adoptării deciziei de sancționare însă (i) activitatea economică anticoncurențială a fost transferată unei noi întreprinderi care aparține aceluiași grup (<i>Cazul C-511/11 Versalis SpA v Comisia, para. 52</i>), sau (ii) activitatea economică anticoncurențială a fost transferată unui operator nou în baza altor condiții decât condiții normale de</p>

		<p>economică anticoncurențială a fost transferată unei noi întreprinderi care aparține aceluiași grup sau activitatea economică anticoncurențială a fost transferată unei întreprinderi noi în baza altor condiții decât condiții normale de piață, cu intenția de a evita răspunderea conform prezentei Legi. ”</p>	<p>pieță cu intenția de a eluda răspunderea conform normelor concurențiale (<i>Cazul T-9/99 HFB v Comisia, para. 107</i>).</p>
14.	<p>Art. 9 alin.(1) p.2) lit.e)</p> <p>„restricția convenită între un furnizor de componente și un cumpărător care încorporează aceste componente, care limitează posibilitatea furnizorului de a vinde aceste componente ca piese separate utilizatorilor finali, unor reparatori sau altor prestatori de servicii care nu au fost desemnați de cumpărător pentru repararea ori întreținerea bunurilor sale”.</p>	<p>Art. 9 alin.(1) p.2) lit.e)</p> <p>„restricția convenită între un furnizor de componente și un cumpărător care încorporează aceste componente, care limitează posibilitatea furnizorului de a vinde aceste componente ca piese separate utilizatorilor finali, unor reparatori sau altor prestatori de servicii care nu au fost desemnați de cumpărător pentru repararea ori întreținerea produselor sale”.</p>	<p>Pentru a evita confuzia între produsele cumpărătorului, trecute în proprietatea și bunurile aflate în proprietatea acestuia, se propune păstrarea redacției actuale a normei.</p>
15.	<p>Articolul 13. Modul de executare a deciziilor Consiliului Concurenței privind acțiunile sau inacțiunile autorităților publice de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței (1) În cazul în care autoritățile publice nu execută sau nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin decizie de către Consiliul Concurenței, în scopul restabilirii mediului concurențial, acesta înaintează acțiune în conformitate cu Codul administrativ nr. 116/2018, solicitând instanței, după caz, anularea, în tot sau în</p>	<p>Articolul 13. Modul de executare a prescripțiilor Consiliului Concurenței privind acțiunile sau inacțiunile autorităților publice de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței (1) În cazul în care autoritățile publice nu execută sau nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin prescripție de către Consiliul Concurenței, în scopul restabilirii mediului concurențial, acesta înaintează acțiune în conformitate cu Codul administrativ nr. 116/2018, solicitând instanței, după caz, anularea, în tot sau în parte, a actului care a condus la restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței, obligarea autorității publice să emită un act administrativ ori să</p>	<p>Aducere în conformitate cu alte propuneri din proiect, în special la art. 46 alin. (5).</p>

	<p>parte, a actului care a condus la restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței, obligarea autorității publice să emită un act administrativ ori să efectueze o anumită operațiune administrativă.</p> <p>(2) Prin derogare de la termenul prevăzut la art. 209 alin. (1) din Codul administrativ nr. 116/2018, Consiliul Concurenței se adresează în instanța de judecată, în condițiile alin. (1), în termen de 6 luni de la data expirării termenului stabilit în prescripție, perioadă în care autoritățile publice aveau obligația să se conformeze măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial.”</p>		
16.	<p>Art. 22 alin.(1)</p> <p>„Operațiunile de concentrare economică sunt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare, și după încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control, atunci când cifra mondială totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 50 000 000 lei și există cel puțin două întreprinderi implicate în operațiune care au realizat pe teritoriul Republicii Moldova, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 20 000 000 lei în anul anterior operațiunii.”</p>	<p>Art. 22 alin. (1)</p> <p>„Operațiunile de concentrare economică sunt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare, atunci când cifra mondială totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 50 000 000 lei și există cel puțin două întreprinderi implicate în operațiune care au realizat pe teritoriul Republicii Moldova, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 20 000 000 lei în anul anterior operațiunii.”</p>	<p>Conform art. 22 alin.(2), „Prin punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică se înțelege, după caz, încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau preluarea pachetului de control.”</p> <p>Astfel, norma propusă în proiect crează ambiguitate privind momentul apariției obligației de notificare – înainte de punerea în aplicare, după punerea în aplicare sau de două ori.</p>

17.	Art. 25, alin.(5) În cazul în care Plenul Consiliului Concurenței nu ia o decizie în termenele prevăzute la alin.(1) și (2), operațiunea de concentrare economică se consideră autorizată tacit.	Art. 25, alin.(5) În cazul în care Plenul Consiliului Concurenței nu ia o decizie în termenele prevăzute la alin.(1) și (2), operațiunea de concentrare economică notificată se consideră autorizată tacit.	Pentru a exclude orice posibilitate de autorizare tacită a unei concentrări economice nenotifyate, în contextul modificărilor introduse în alin.(2).
18.	Art. 41 alin.(2) Plenul Consiliului Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura, în cazul în care: c) decizia a fost fundamentată pe informații furnizate, care sunt incomplete, inexacte sau care induc în eroare.	Art. 41 alin.(2) Plenul Consiliului Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura, în cazul în care: c) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți .	Se propune păstrarea sensului redacției actuale din Legea în vigoare. Caracterul incomplet, inexact sau care induce în eroare a informațiilor colectate și acceptate de Consiliul Concurenței poate fi imputabil părților doar în privința informațiilor furnizate de părțile respective.
19.	Articolul 53 ¹ . Conexarea, separarea și disjungerea procedurilor de examinarea a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale.	Se propune completarea art. 53 ¹ cu alin. (5) cu următorul conținut: (5) Amenzile aplicate unei întreprinderi în rezultatul tuturor investigațiilor separate sau disjuncte dintr-o procedură de examinare inițială nu vor depăși cumulativ nivelurile maxime ale amenzilor prevăzute la art. 70 alin. (6) și art. 73 alin. (7).	Norma propusă este necesară pentru a nu permite depășirea nivelurilor maxime ale amenzilor prin separarea și disjungerea procedurilor de examinarea a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale.
20.	Articolul 57 al. (8): Prevederile alin. (1)-(8) se aplică mutatis mutandis în cazul solicitării, de la furnizorii rețelei și/sau serviciilor de comunicații electronice, a datelor de trafic aferente serviciilor de comunicații electronice furnizate”.	A se exclude acest alineat.	Norma respectivă nu este clară și se lasă loc de interpretare. Conform definiției de specialitate în domeniul comunicațiilor electronice, „trafic” se referă la totalitatea legăturilor de telecomunicație stabilite într-un anumit interval de timp și în anumite condiții tehnice. Respectiv, din norma respectivă, înțelegem că Consiliul Concurenței solicită date cu privire la nivelul cantitativ de internet, informație care nu este relevantă activității de inspecție.